

РЕШЕНИЕ

№ 5248

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2159** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Образувано по касационна жалба подадена от Д. А. Д., чрез адв. П. В., срещу Решение № 72 от 06.01.2023г. постановено по АНД № 11849/2022г. на СРС, 12 състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба Серия Г № 0017097 издаден от СДВР, с който на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 250 лева за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ. Касаторът поддържа, че решението е неправилно тъй като издаденият срещу нея електронен фиш страда от съществени пороци във формата посочена в разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, а именно липсва описание на нарушението, за което е издаден. Поддържа, че това е съществен порок на акта, с който е ангажирана отговорността ѝ, обуславящ неговата отмяна, както и на потвърждаващото го решение на РС.

Касационната страна – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. По отношение оплакванията за неговата неправилност, съдът намира следното:

Производството е образувано по редовна и допустима жалба на Д. А. Д. срещу Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система - Серия Г № 0017097 издаден от СДВР. В ЕФ е посочено дословно, че „на 01.05.2020г. в 18:11 часа, в [населено място], по бул. Ц. Б. III с посока на движение от бул. Г. Д. към ул. Околовръстен път. Нарушението е установено със система SD2D0023. С МПС Ф. Г. вид Лек автомобил с регистрационен номер С. е установено нарушение на Кодекса за застраховането (КЗ), заснето с автоматизирано техническо средство/система № SD2D0023“. По-нататък следват данните на собственика на МПС – жалбоподателката Д. А. Д.. В диспозитивната част на ЕФ е посочено, че за извършеното нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ във връзка с чл.638, ал.4, вр. чл.638, ал.1, т.1, вр. чл.461, т.1 от КЗ, се налага глоба в размер на 250 лева.

При тази форма на електронния фиш, жалбоподателката още с жалбата пред районния съд е възразила, че ЕФ не отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност, налице са противоречия при посочените правни норми и не става ясно за какво нарушение е издаден. Тези възражения се поддържат и при подадената касационна жалба.

Посочената в ЕФ правна норма на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ гласи, че договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор. Разпоредбата на чл.647, ал.3 КЗ допуска, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДВП предвижда, че „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е

регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. Видно е, че в конкретния случай, оспореният електронен фиш не съответства по съдържание на императивните, формални изисквания, въведени с разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, а именно – липсва каквото и да е словесно описание на вмененото административно нарушение. Цитирането разпоредби от КЗ касаят другото изискване за съдържание на ЕФ – посочване на нарушените разпоредби. Тяхното изброяване обаче, не санира съществения пропуск във формата с оглед липсата на каквото и да е описание на нарушението. Задължителните реквизити, които следва да съдържа ЕФ са изброени кумулативно. Липсата на словесно описание на вмененото нарушение винаги се отразява на правото, санкционираното лице да разбере обвинението. Административното наказване следва да бъде съобразявано стриктно с процесуалните норми, които уреждат упражняването му. В конкретния случай електронният фиш е в драстично нарушение на законоустановените изисквания за форма и мотивираност, до степен че е нарушил правото на санкционираното лице, да разбере какво нарушение му е вменено. Допуснатото съществено процесуално нарушение опорочава издадения ЕФ и потвърждаващото го решение на РС, респективно е основание за отмяна на решението като неправилно. Делото следва да бъде решено по същество от касационната инстанция като обжалвания ЕФ бъде отменен.

При този изход на делото, на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, жалбоподателката има право на направените разноски в размер на 300 лева – платено адвокатско възнаграждение за делото пред РС и 400 лева – платено възнаграждение за делото пред касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София град, Пети касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 72 от 06.01.2023г. постановено по АНД № 11849/2022г. на Софийски районен съд, 12 състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ изцяло по жалба на Д. А. Д. с ЕГН [ЕГН], Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система - Серия Г № 0017097 издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. А. Д. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, сумата от 300 лева – съдебни разноски за делото пред СРС и сумата от 400 лева – съдебни разноски в касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.